

Cuvântul VII

Treapta VII - Despre pomenirea morții

Important!

① Chicării urvănt îi prenunță un gând

Plângere și tângurie îi prenunță pomenirea morțui
pomenirea greșelilor

Important!!! gând \Rightarrow urvănt

Important!!! pomenirea morțui \Rightarrow plângere
tânguire

Important!!! pomenirea greșelilor \Rightarrow plângere
tânguire

Pentru această prenunțare (cauzalitate) condiționare și punem Cuvântul VII
la acest loc în urvântul nostru. Cuvântul VII fiind plângerea forțată.

② Aducerea - aminte de moarte este o moarte de fierare și.

Aducerea - aminte de moarte este un susțin de fierare ceas.

Aducerea aminte de moarte este o moarte de fierare și:
Important!

Aducerea aminte de moarte este un susțin de fierare ceas.
Important!

③ Frica de moarte este o insusire a fizicăi introdă în fizie prin neasumatare.
Tremurarea de moarte este sunmul păcatelor reproacăite.

Important! frica de moarte → insusiri a fizicii
→ a intrat în fizie prin neasumatare

Important! tremurarea de moarte ⇒ păcate reproacăite
(tremur)

④ Important!
Iisus nu are frica de moarte, dar nu tremura
ca să arate limpede insusirile celor deasă forță.

⑤ Important!!!
Painea e cea mai de trebuință dintre toate mâncărurile

Faimura amintii de moarte e cea mai de trebuință dintre toate lucrările (de curățenie de potine)

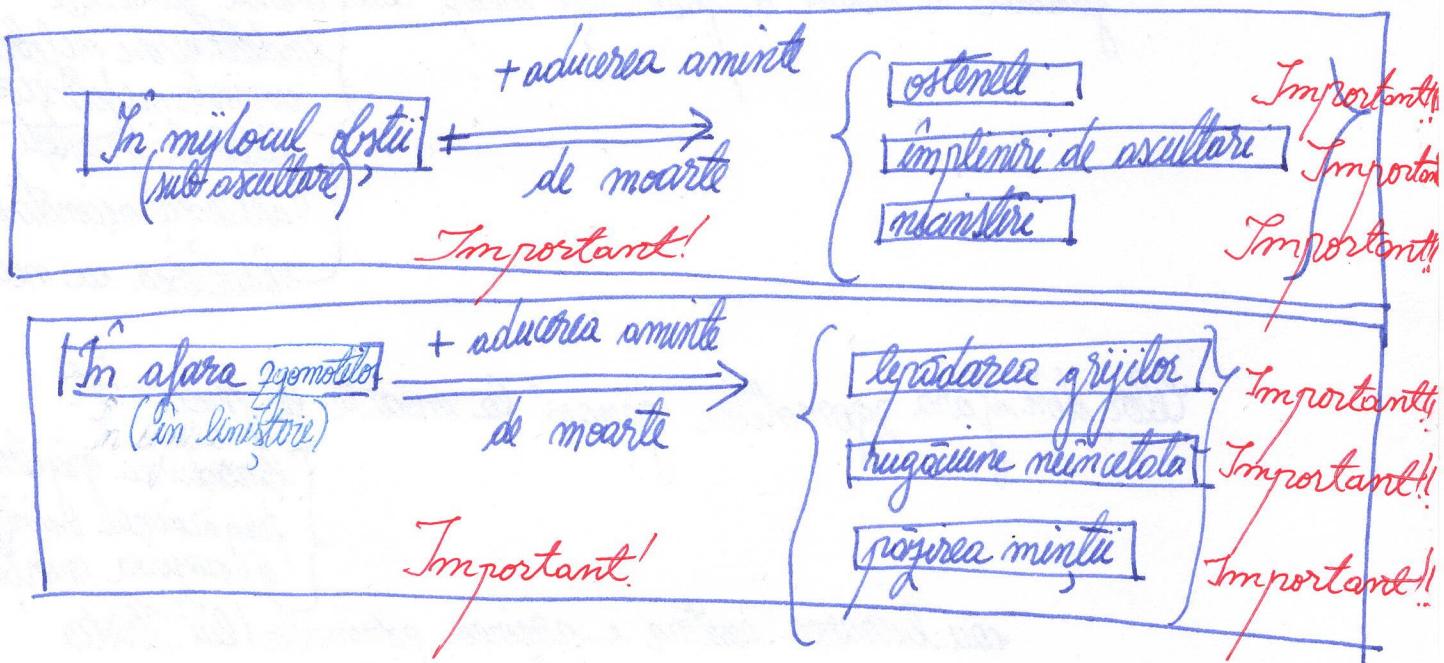
Important!!!

(6)

Celor alături în mijlocul obști aducerea - aminte de moarte le provocă osteoză,
împlinirea de oscultare, manistre.

Celor din afara promovă aducerea - aminte de moarte le provocă leptozarea grăjilor,
rugăciunea nemătăzită și roagărea mintii.

Astăzi pomenirea morții le este, și măică, și fiică.

Important!

Important!

Important!

Obs Gândul la moarte, pe cî de sub ascultare încearcă să devină obiect de ostenele
[că ajută sărbătoarea de nevinovătate]

Gândul la moarte, pe cî din limită, încearcă să facă sărăguini
[că face să reacționeze posibilitatea numărătorii
a rugăciunii]

Obs Celor de mijlocul lumii, care trăiesc în nevoie și nu după propriile
gânduri la moarte le primită doar și sau [ostenele zadornice
îndelnicirea nefolositoare
nurmele nefolositoare
flecările frustelor
dulceata neconstruită
îndulcirea în necinstituție]

Celor de afară zgomotelor gândul la moarte le primită
[reprodarea grijilor
rugăciunile mirești
și propria mintă]
cînd lucrarea acestora e posibilitatea poruncilor lui Iisus
și plecarea către El.

Celor ce rămân în lume [fără să-ni schimbe viața]
⇒ gândul la moarte [le dă sentimentul că [ostenele lor sunt zadornice
convochările lor sunt zadornice]
le de sentimentul că necinstiturile de care au parte
sunt adăvătate necinstituție]

Din punct de vedere [celor de-ni schimbă viața] [ostenele le sunt dulci]
⇒ [necinstiturile nu le sunt necinstitoare]

Săracul folosește parte des paradoxul care rezultă din optica diferență cu care este
privită viață [că se rostesc față-n față în cele trei cîteva lumiști]
[că răutățind cele vîzute și dubioase]

Există astfel o vinovărie neexistată, pentru că se o aduce și pentru că ce o primeste

✓ Când vinovăria e adusă din lingua de către celui ce o caute pentru plava desertă

Există o nevinovărie vinovătoare, când, de exemplu

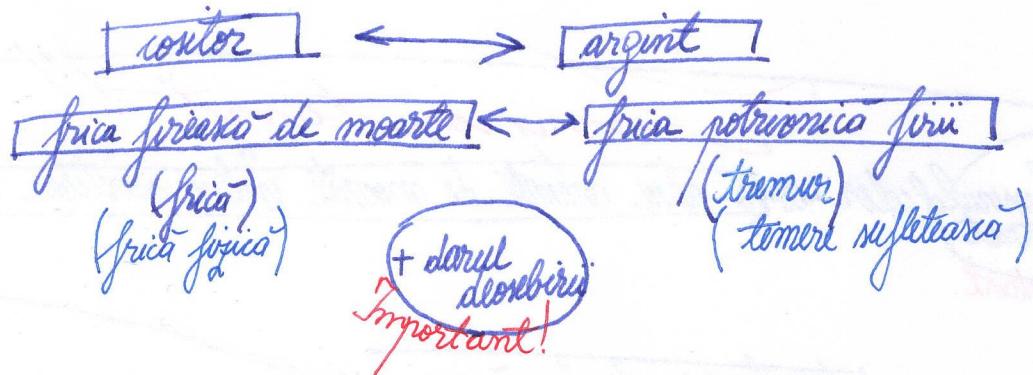
✓ Vinovătoare când e adusă de către lipsit de viciu și că nu bine
până la noivitate

La fel:

Există o plânsă neplânsă a trupului care
este o plânsă a suflarei

(7) Precum costorul se deosebește de argint, chiar dacă la vedere se arată că, ca și pentru cei care au darul deosebirii frica firească de moarte se deosebește în chip vădit de frica unei patruinicii fise.

Important!

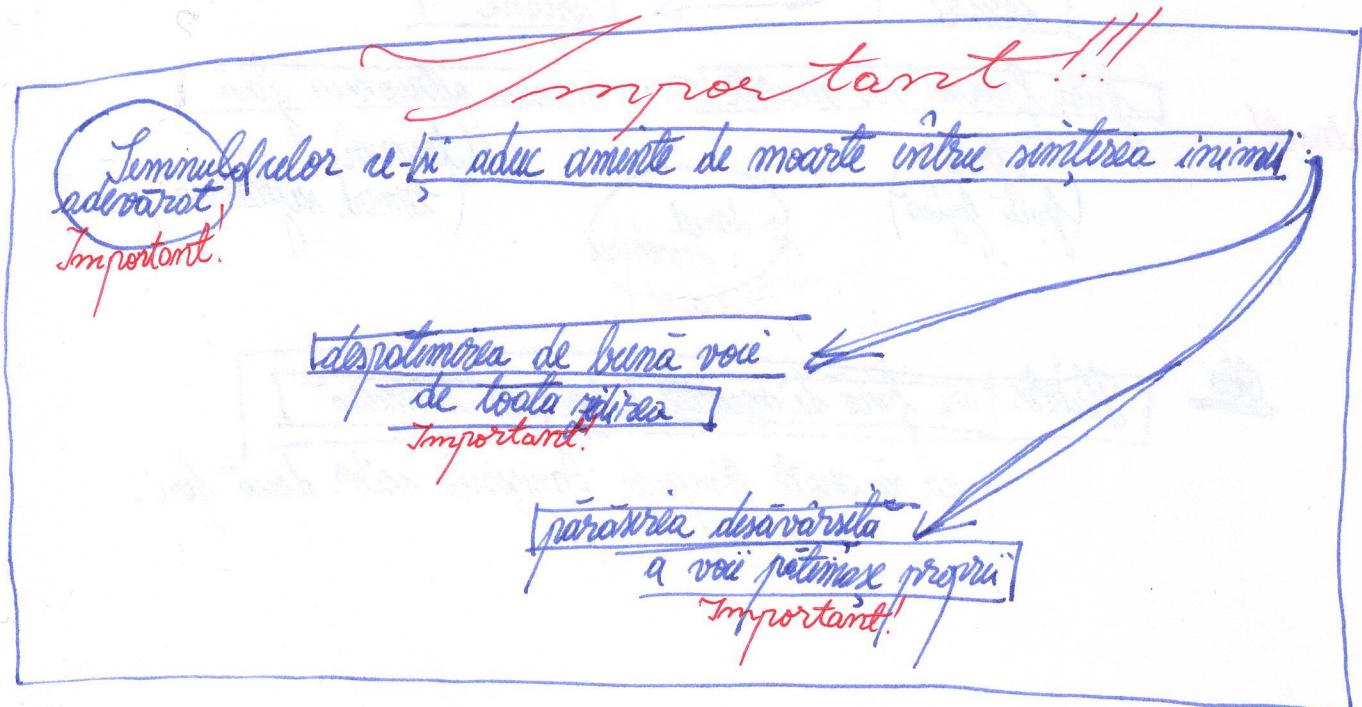

Obs

Strîntos are frica de moarte, dar nu tremura

nu să strâne limpede îmbrăcările celor deasupra fierii.

⑧ Lemnul aderărat al celor ce îl aduc aminte de moarte intru sunțirea înimii este despătuirea de bunăvoie de toată ziua și parăsirea desărăcășită a voii lor. Cel ce o acceptă pe acesta în fizică și este om creșt. Cel ce dorește în fizică răos și fiind.

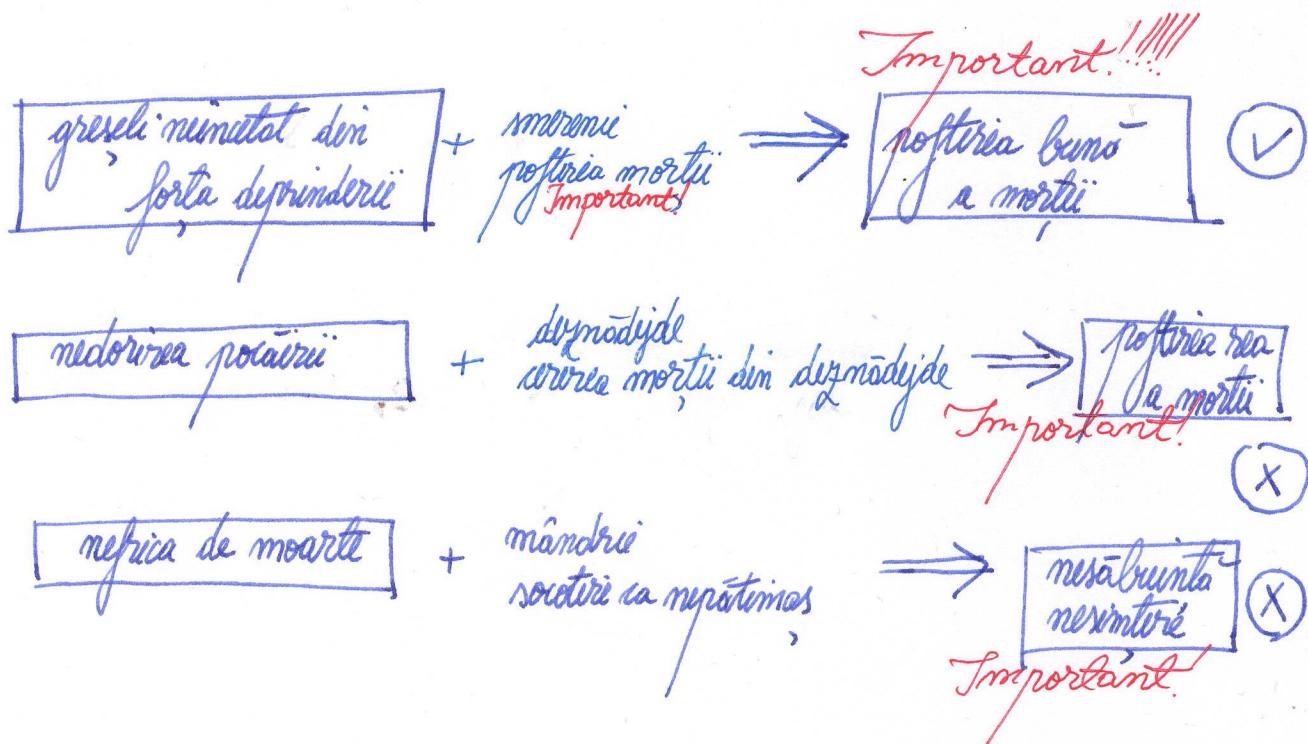

Om creșt → om care acceptă moartea în fizică și
Om sfânt → om care făzuse moartea în fizică răos
Important!

9) Nu toata postirea mortii e buna.

Unii, gresind minciinat din forta deprinderii, doresc (postea) moartea cu smereunie.
Alii, care nau doresc sa nu se potearasca, vor moartea din dezmodijale.
Alii, care nau au frica de moarte, desearile nu vor fi pe ei neputinse din mândrie.
Unii vor plecura lor de aici prin lăzarea Bahului.

Important!

(10) Unui dintre binecindinciori se întreba cu nedumerire:

Pentru ce, dacă pomenirea morții ne face atâtă bună, Domnul nu-a ascuns cunoașterea ei de mai înainte? El nu stă să Dumnezeu ne lăurează prin această în chip minunat măntuirea noastră. Cău nimenea, dacă ar cunoaște mai dinainte moarteșa sa, ar veni undată la boala sau la vîta cologărească, și să ar petrec toate zilele în fară alergii și să nu juște spre boala și spre poartă numai în casul ierurii. Dar dobândindu-i colțata păcatului din decinuță îndelungată cu el, ar rămâne cu total neindreptat.

↓
Obs

Trouveis τῇ κακίᾳ „primire colțata păcatului”.

Fiindcă întreaga a omului, dobândeste prin felul său de viață o anumită colțată un anumit mores, bun sau rău. Păcatul sau binele nu este într-un colț al ființei noastre și, aşa cum o picăturu de petrol da specii întregi ființe-ori vas era din colțata ei, aşa și păcatul sau binele modifică într-un sens sau altul întreaga fizie a noastră.

Colțata curată sau imbunătatită a fiziei are un caracter dinamic. Ea îndeplinește om la bună sau la rău și le face cu rezervă pe asta. Efortul de a reduce la colțata bună fizica înrăutățită trebuie să lupte cu pomârdă ei de a răvâși răul.

(11) Plângând, să nu primește niciodată pe învile astă care îți stăcoară gândeal
nă Dumnezeu e iubitor de oameni. Căci scopul lui este să slunge de la toni plânsul
și frica neinfluită. Acest gând îl este bine numai când te vezi pe toni tăzit în
adâncă dezmoșide.

Important! plângând + gândul că
Dumnezeu e iubitor de oameni X

dungă: plânsul

slunga: frica neinfluită

slunga: arătările bucurioase pentru
bunătățile după moarte

Important! plângând + adâncă dezmoșide!
gândul că
Dumnezeu e iubitor de oameni ✓

mășide

mangâie

Important!!!

frica neinfluită

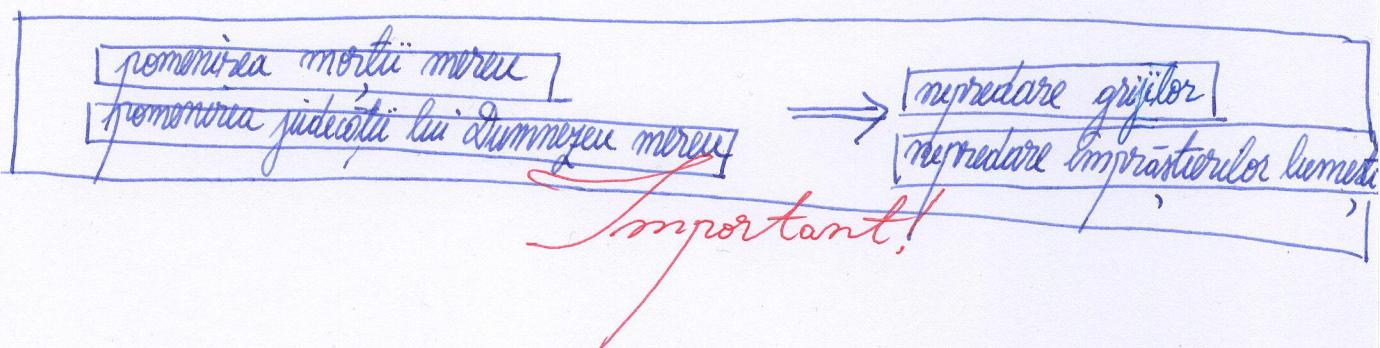
Ols frica pentru trup

frica neinfluită pentru sufletul care crede în Dumnezeu
(pentru trup)

Frica și arătare bucurioasă pentru bunătățile de după moarte

(12) Cel ce vădă să ţină puruarea în sine pomenirea morții
pomenirea judecății lui Dumnezeu
dar s-a predat pe sine grăilor
împărtășierilor lumii} este astemea căruia se însoțește
dar vădă să și iernească palmile.

⇒ Ole KPOZEW "ă-ă ţină măiniile"

(13)

Pomenirea conștientă a morții de cătreaza măncarea.
Măncarea îndurerată [cu smorziu] de cătreaza patimile.
 Important!

(14)

Lipsa de dorere a inimii înărtăcăză mintea
 Important!

Obs

$\left\{ \begin{array}{l} \text{Inima care nu e îndurerată de pațate} \xrightarrow{\quad} \text{face și mintea înărtosată} \\ \text{Inima care nu e îndurerată de pațate} \xrightarrow{\quad} \text{în omului sensibilitatea} \\ \qquad \qquad \qquad \qquad \qquad \qquad \qquad \text{integruștii stări năle} \end{array} \right.$

Un om nerănit nu se poate cunoaște cu adverat.

Acentuând legătura intemă dintre minte și inimă
 propună urmările ce le are paștele pentru minte și inimă în mod alternativ
 ca fund aici: "Ultarea poruncilor dumnezei și abaterea vointei libere
 $\left\{ \begin{array}{l} \text{fac inima înărtosată} \\ \text{fac mintea neîndurerată} \end{array} \right.$ sau invers $\left\{ \begin{array}{l} \text{mintea înărtosată} \\ \text{inima neîndurerată} \end{array} \right.$

ultarea poruncilor dumnezei
abaterea vointei libere \Rightarrow inima înărtosată
Important! \Rightarrow mintea neîndurerată

(14) Lipsa de durere a inimii și înțelegerea mintea.

Mătemea bucatelor usca învoarele.

Obez

Mătemea bucatelor usca învoarele lacrimelor
Important! { simțirea inimii ← }
{ simțirea mintii ← }

Băutura multă luate din exterior usca învoarele dinăuntru ale lacrimilor.
Important!
Linea bec mult nu poate plange.

Setea și învățarea aduc zdroboea inimii.

Tot din inima zdrobită tăiesc opale (lacrimile).

rețea
învățarea → zdroboea inimii ⇒ opale
făcimile
Important!

⇒ netemere de împușcarea bucatelor
⇒ netemere de lăte
⇒ netemere de durerea inimii

- (15) Cele spuse sunt fără alegorii de mâncare
Cele spuse sunt de nevoie alegorii trădări.

Si cel ce îl-a umoxit prin cercare va zâmbe gândindu-se la el.

Dar cel ce vrea învăță să le umoxască îmai trist.

Obs Cele grile aleorale sunt, dorul se le deprinde de binevoie,
prinici de bătrâne
prinici de veselie

Căstigând primă cercare o usurință făcă de ele
ajung și la sporirea în desăvârșire.

Cei învăță nedorăvășit și îndelitoșiesc cu ele, cu extremitate
dacă și îndelitoșiesc peste tot

(16)

Pream părîntă spun că ciboria desovârșită nu poate cădea
asă spun pe că trimiterea desovârșită a morții este lipsită de frică.

Important !!!

14 Multe sunt lucrările mintii fortuitoare

Important! gândul la dragostea lui Dumnezeu

Important! pomenirea lui Dumnezeu

Important! aducerea aminte de Împotriva erorilor

Important! aducerea aminte de răpsina mucenicilor

Important! aducerea aminte de Dumnezeu care e de judecățe

Important! aducerea aminte de Sfintele Pătore intelectuoare

Important! aducerea aminte de moarte

Important! aducerea aminte de răspuns (ac vom răspunde)

Important! aducerea aminte de hotărâre (ac am hotărât)

Important! aducerea aminte de pedepsire (constientizare că sunt sălbăpedepsit)

"Vorbești înaintea mea
pe Domnul" (Ps XV, 8)

Important!!!!

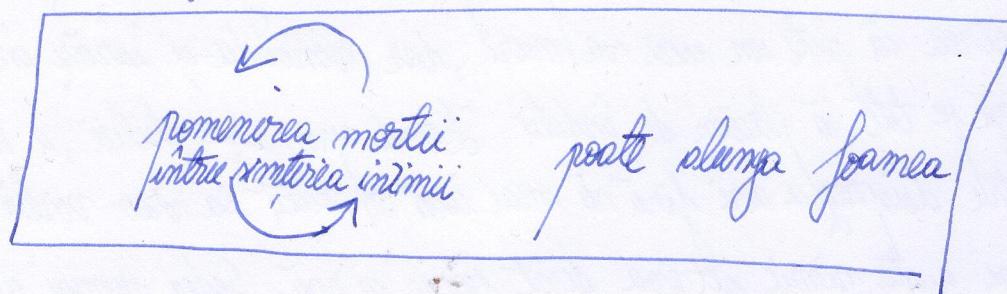
Incepem cu cele mai mari
sfârșim cu cele care nu trebuie întelese.

18) L-a porosit odată un răluțăru egyptean că:

"după înplantarea [pomenirea mortui întru amintirea inimii]
voind odată, moșnat de nerău, să mângească puțin lutul,
am fost împiedicat de pomenirea aceasta [ca de un judecător];
și ceea ce [e minunat] e că, [de] am voit, n-am putut să mai scap de ea"

Obs Numele egyptean area stat de interoare "pomenirea mortui", că,
dex răut de foame de mai multe zile, n-a putut să slunge pomenirea mortui
de la sine, cără se că, și mai degrabă a slungat foamea.

răluțăru imbuhatălit:

(19) Un alt oarecare, locuind aici, în aşa-zisa Thola, îşi iecea de multe ori, din priuina acestui gând (al morții) din sine. Si aflat de frati de paroș era lexnat sau suprins de epilepsie, era dus de ei îaproape joră-nifere.

(20) Nu voi tăca să te fac cunoscută și povestea despre Iahie Vorovitul.
Olos Vorovitul, vîntûtor pe Horeb, loc de pustnici la poalele muntelui Sinei Thola, localitate pe Horeb.

Aesta petreceea totdeauna într-o totală lenezie, neavând nicio grija de suflare sau.

Îmbolnăvindu-se o dată cu trupul pîna la marginea vieții, încât pîrea că peste un rîas va muori, dar venindu-și iarăși în fire, ne rugă pe tot să plecăm de îndată. Zidind spor usă chilici, a rămas înaintea obisnușiei ani fără să mai iasă spreodată la oreo vorbă cu cineva.

Nu mai gusta nimic altceva decît pâine cu apă. Seda numai acolo, nu în mintea stătătoare (în extaz) la col se roagă în această ieșire (în extaz).

Era stăt de odunat în mintea în sine, că nu și-a mai schimbat niciodată acest fel de viață, fund pururea iest din sine, năvâzând lacrime fierbinți în tăcere.

Olos Era, pe de o parte, în mintea odunată în sine (σύννοσης) pe de altă, iest din mintea sa.

Numai cel odunat în sine vede dincolo de sine (și se intlege, dincolo de adică și altă) în extaz.

Obs Minunea celor de dincolo de mine se vede numai prin mintea adunată
în ea însăși, pentru că prin ea sunt transparente și pentru că infinitatea lor
rămâne cu indefinitul mortu, și în legătură cu el.

Dar când era să se săvârsească, deschizând usa am intrat înăuntru.

Si rugându-l mult, numai atât am avut de la el: Tortale-mă! Nimeni, de vă
are pomenirea morții, nu va putea să păcătuiască vreodata. Tar noi ne-am
minunat voynind pe cel obișnuit stat de neșăstor stat de repele, cu o schimbare
și o prefaire frică. Se înormântându-l cu curiozitate în cimitirul proprietă
al sastrelui, după un număr de zile călănd spintele lui rămăște, nu că-am eflat.
Domnul a înredit și în felul acesta despre păcinta lui plină de giga
ni vrednică de laudă pe tot ce i-a voie să se îndreppte după o lenoare îndelungată.

Lenoare îndelungată + păcinta proprie → prefaare
+ pomenirea morții → frică
→ schimbare

model: Iulie Florentia

neputere
păcătului vreodată

Important!

21

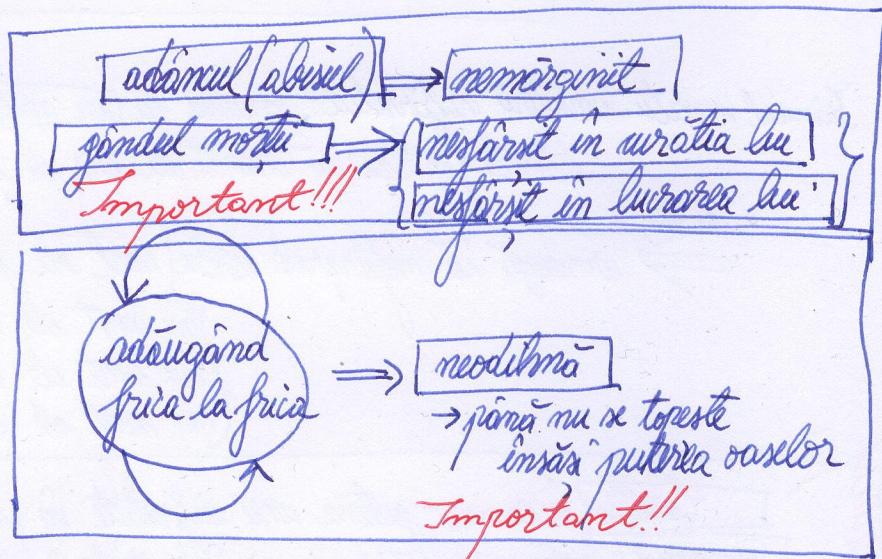
Precum unii socotește nemărginit adâncul (abîm), căci îl numesc loc fără fund, așa și gândul mortu [e nefărăsit] atât în curația, cît și în lucrarea lui. Dar cea ce am spus e înălțit de amintirea iubitor. Unuia că acestia, adăugând neîncetă frica la frică, nu se odihnește până nu se va topi și insăși puterea oaselor.

Obs

"Precum zice, adâncul marii este nemăsurat și necuprins
⇒ așa și fărățul urății
e de măsurăns
adică nu are sfârșit în ce se să pomorieze
mortu în simțirea inimii."

Tribul Hororitul

model concret

Cauțe, cu repentință ca omul morțit
având pomorieea neînțelută a morțu"

nu spunea în chir nefărăsic la sfârșitul urăției
să fie am ajuns (deșăvârșit la curație)

Obs

⇒ viața este o călătorie infinită în urăție
niciiodată nu vom fi perfecti; urăție
pe Pamant!

Cel ce ar spune asta nu ar fi merit

⇒ trei dinamică
de perfecție catre perfecție ✓
X

Deci să ar întâmpla una ciudată:

Important! → de cel ce ar îndrăgini să spuna aceasta
nu să ar atinge nepotomirea față nu vorful
degetelor. Cauță să răsărită e cea mai
cumpătă patomia.

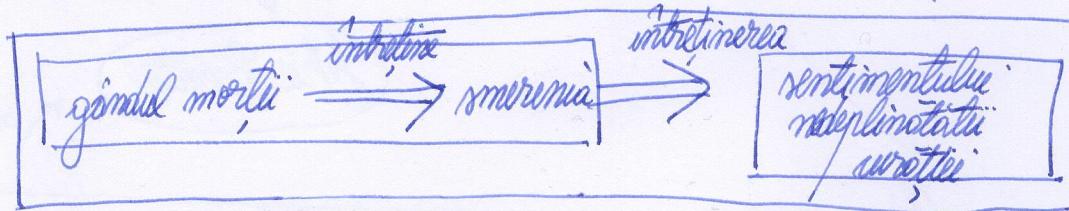
Deci în amândoi
adică tot în cel merit
căt și în cel stopant
de slăvă desărată
curăția e necuprinsă!

Important! → de cel merit nepotomirea se atinge pâna
la resturare ipso datorita măreniei socotești
că îl lipsește nepotomirea

Cel mondrac nu o cuprinde din cauza mandriei
Cel merit vine, mereu că mai avăzi, de fapt, mereu mai
are de înaintat în merită.

Pe cît de neajunsă este infinitatea lui Dumnezeu
 Pe atât de neajuns este hotărul moreniei
 ⇒ deu și sentimentul nedeplinării uroalei

Tot gândul mortu, întreținând smerenia, întreține și sentimentul nedeplinării uroalei

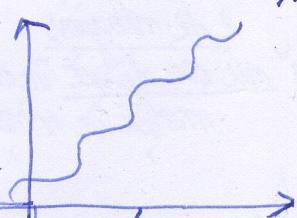

Gândul mortu ionndoră nesfârșitul omului ca un nesfârșit al înaintării

datorită faptului că înaintarea aceea să întâlnească pe Dumnezeu cel nesfârșit.

de aici ⇒ urmărează că nesfârșirele acestor sunt ale persoanei

{ nu sunt ale lucrurilor;
 { nu sunt ale obiectelor;
 { nu sunt ale substanelor.

Lăudă înseamnă puterea unei infinități în înaintarea persoanei

Smerenia înseamnă puterea unei infinități în înaintarea persoanei

Dumnezeu înseamnă puterea unei infinități în înaintarea persoanei

Jubileu înseamnă puterea unei infinități în înaintarea persoanei

Intelectoare înseamnă puterea unei infinități în înaintarea persoanei

Tăaria care adânește înseamnă puterea unei infinități în înaintarea persoanei

Important!!!!

Dacă n-ar fi persoane → n-ar exista infinitatea adâvărată
 , n-ar exista puterea înaintării în infinitatea adâvărată

Mai amezi:

Dacă n-ar fi persoana infinită a lui Dumnezeu

spre care tende la infinit persoana umană

⇒ n-ar exista un infinit adâvărat.

Pe de altă parte, perspectiva infinitatii venire noi

se descrie pentru univ. după ce se aplecată
de monotonie pe care o poate oferi
dirijarea excluderii de lume

acuratie
a intenției
a smarției
a bunătății
a inteligeției
a tăriei care adormează

dirijare care pare să nu fie ea infinitate
dar e infinitate în monotonie repetitiei

⇒ o infinitate aparentă

⇒ o infinitate care la un moment dat devine lezinatoare
nu este după infinitate care la un moment dat devine lezinatoare
care se retrage de a tot acopara oclasi fel de lucruri ce nu oferă nimic nou

care să-i satisfacă setea de adorare și să încerce să-și satisfacă setea de infinitate adorată a spiritului

Aparenta infinitate a lumii începe la un moment dat
pentru spiritul roturat de ea

prin această crăpătură - lăsându-l din oxigenarea sa
⇒ adorarea infinitate (a ordinii dulculei)

Aspirația de menținere în adorarea infinită e ajutată de:

→ dorul aspirației de menținere adorată
→ dorul de menținere adorată
→ frica continuă de a nu rămâne întărită
de poteri,
→ frica continuă de a nu rămâne întărită
prin potere → de monotonie astfel lumi.

non fons

(22) Șă ne încredeștem că, pe lângă toate bunătățile, și lacrima este
un dar al lui Dumnezeu.

Obs

Adică ni pomenirea morții (nu simțirea inimii)
și deu lacrumi

⇒ este un dar al lui Dumnezeu **Important!**

faptul de a ni se deschide perspectiva infinită
prin gândul la moarte **Important!!!**

deschide privitul [orientul vesnic și infinit]
potrivit suflatului

? Pentru că altfel cum se explică faptul că chiar venind la morminte
unui sămân fără facem și inoartesori

dar pe de altă parte, chiar pleându-ne departe de aceasta vedere, îți multe ori
suntem străpuni la inimă? **Important!**

Obs

Suntem străpuni la inimă și plângem
pentru că s-a străpuns în fața noastră **Important!**

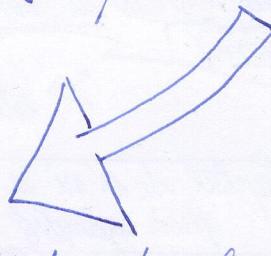
care ne închidea în infinitatea operează
a alipirii patmată la lume **(monotonia)**

lumexul
finitudinea lumexului
conștiințarea finitudinii lumexului

Important!!!

(23) Cel ce a murit tuturor și-a adus aminte de moarte.

Obs Ce care au descoperit lipsa de atracție a tuturor celor din lume
{față plinătoare} a tuturor celor din lume}

⇒ au descoperit infinitatea și-i arăta după dezvoltarea de cele din lume prin moarte

Cel ce e înțeles legat de ele (de lucruri) nu înțelege de a lucra el însuși împotriva sa
Important!!!

24

Nu voi să incredințez pe tot deoarece iubirea ta făță de ei.

Cu nere lui Dumnezeu să le-o arate El însuși aceasta, în chip negru!

~~nu mai
important!!!~~

→ Tar de nu, dacă voiești să incredințezi pe tot deoarece iubirea ta făță de ei
nu-ți va ajunge tempul și pentru legătură (pentru relații), și pentru strângere

Olos „A aderori prin curvință iubirea făță de toti e luna grea și de respins.

A o aderere prin forță e lemn și mai ușor căci se va sărgiște nă înspăimântă vorbită.

✓ Si asculta cum: A venit unuia să mă înjură sau să mă îbato.

Dacă îl spui că deu as putea să mă spăr nu mă spăr, ✓

și dimpotrivă când în genunchi, il rug, il răut, și dormesc cel ce pot
⇒ e vădit tatărul ră face acesta din dragoste.

iar acesta am făcut-o prin forță

? Căci cum s-ar face prin curvință?

Căci dacă rugându-mă tatărul le voi spune ră-i iubeș
voi spăla ca un lingurit și ca unul se va să plac oamenilor

ca unul să te îndelețneste cu o virtute prefață și
ca unul să vorbești prin aceasta săva desărta

vorbe

~~prefață~~
~~Important~~

a nu răsta la fapte
nu plac tuturor oamenilor
indelețnicioare ⇒ virtutea prefață

Dacă parintele îndeamna să nu ne uităm, să arătăm iubirea /
prin curvință

să ne uităm, să arătăm iubirea /

prin forță!!!
~~Important~~!!!

să arătăm iubirea făță de Dumnezeu /

prin forță și prin curvință

atunci multă prin curvință

Dacă te sărgiști să implementezi iubirea făță
de oameni numai prin curvințe, nu te-ar
ajunge niciodată tempul pentru legături și
emulția.

astfel vom înțepătui amândouă vorbe ~~Important!~~

~~Important!~~

~~Important!~~

semnul iuborii făță de El este

rugăciunea înaintată
conversația continuă

(25) Nu te amăgi; lucrările fără minte, ca pot să înlocuieste timpul (pierdut)
Căci nu va ajunge zina să împlineste datoria ei ^{nu alt timp.} și păcă de statoul.

Obs

Suprema valorificare a timpului este conditionata de intelectoarea
fiecare zile ca stand la usa vietii de dincolo, a eschatologiei:

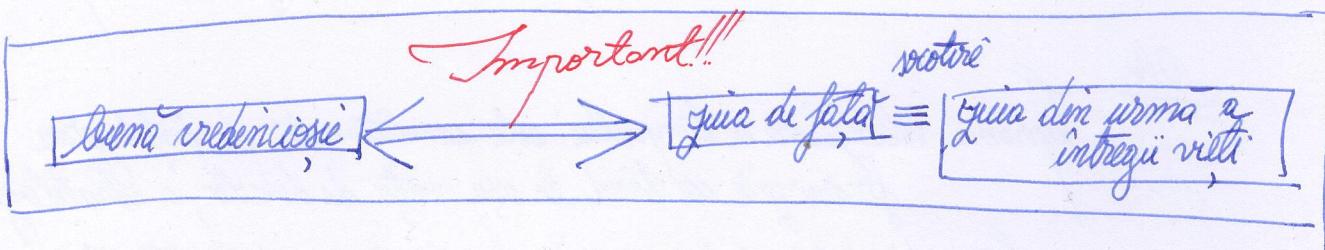
Carpe diem (foloseste intens zina), dar nu în sensul lui Horatius
fie fiind ultima ce ne poate aduce o placere trăitoare

(ii) ca fiind ultima ce ne poate asigura viața eternă

Important!!!

⇒ deci cu mai multă intensitate foloseste vîrstniul facere dină

(26) Nu e cu putință, și urmă, nu e cu putință a străbate viața de fata cu buna vredenieșie, de nu va fi socotită ca una din urmă a întregii vieți.

OBS Tempul e un dar al lui Dumnezeu

Tempul e o datorie de a-l ~~lumile~~ ^{cu ferte date domnului} să se înțeleagă de a ne dezvăluia. ✓

Nu trebuie să pierdem nicio clipă.

✓ Chiar dacă îl folosim întreg, nu ne ajunge să împlinim datoria și nu e data odată cu el.

⇒ Este o puternică afirmație a valorii timpului, ✓ contrar lui Origin

Gândul continuu la moarte (la suferință, la nemulțumire) Important!!!!

✓ La lăsarea unei amintiri frumoase în existență, nu înseamnă nefolosirea timpului și dempotrivă buna lui folosire intensă (meditație) Important!!! ✓ ⇒ afirmația valorii timpului

E de mirare cu adevarat cum au rostit acest curând elini: Căci societate și ei nu își propun filozofiei să rugăte la moarte. (Platon, Phaedon, II, 1)

Aceasta a fost a sasea treoapta. Cel ce a suțit pe ea nu va păcătui niciodată, dacă e adevarat ce a spus:

"Adu-te aminte de cele de pe urmă ale tale și în veac nu vei păcătui" (In. VII, 38)